

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 170.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365931904/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

jeg kommen til bedre Forstand og drikker Viin, med en lille Forstærkning af Mirakel-Essents. Det fornoier mig ellers» – vedblev han – »at du heller intet Hængehoved er længer, men holder din Andagt i dette gode Kapel, og ikke blandt de gamle Kjærlinger derovre.»

»Det var ogsaa kun i min uskyldige Barndom» – sagde Valman og løj med et smerteøigt Træk – »at jeg var et stille, forat Kirkelam. – Nu er jeg bleven en Hospitalsulv. Nu vil jeg dog ogsaa engang høre Orgelet med Glaset i Haanden her fra Viinkippen. Den Skaal, gale Mathis! – I vor Skolegang sang jeg tit med Taarer i Øinene for Liig, medens du sang en liderlig Vise paa Psalmetonen. Nu maa jeg have lært at skære min egen Fader op, om det skulde være, og synge en Drakkevise dertil. Jeg er bleven en lystig Practicus, som du seer. Fortæl mig nu hvad der er blevet af dig! Du seer jo ud som en udenlandsk Gjøgler.»

»Respekt for Konsten, Kammerat! – jeg har ikke løbet Verden igennem for Ingenting. Mens du har raget i sunkende Aadsler, har jeg gennemforsket Naturens ædlere Dybheder. Har du ikke seet min røde Placat paa Ujørnet – saa læs den der! og lær hvorledes du med Værdighed bør titulere din lærde Ven, Professor Mathias Franzenius.» Med disse Ord trak han en stor Placat frem, hvori han, med den høje Øvrigheds Tilladelse, indbød et oplyst fordomsfrit Publicum til sit naturmagiske *Camera obscura*, med Opregnelser af alle de Hoffer og Fyrster, han ved sine mesterlige magiske Konster havde forbauset, og med den skrydende Underskrift: *Mathias Franzenius, Doctor Physiologie & Professor extraordinarius Magia naturalis & supernaturalis.*

»Og med denne selvgjorte Titel vover du at lade dig see her offentligt?» – spurgte Valman. – »Den første bedste Aagerkarl vil jo kjende den gale Mathis Frantsens Næse i den anden Ende af Gaden og kaste dig i Slutteriet inden Aften.»

»Et andet Værelse, *Gaçon!* Frokost og den bedste Johannisberger!» – raabte nu Mathis med fornem Mine til Opvarteren, der just nærmede sig, medens flere Viinhuusgjæster traadte ind.

Saasnart de genfundne Skolekammerater vare alene, vendte Mathis sig et Øieblik tilsiden og fremtraadte nu ganske ukjendelig for den forbausede Valman, med et gammelt gennemfaret Ansigt, og idet han kastede en stor klingende Pung paa Bordet, sagde han med aldeles forandret Stemme: »hvilken Djævel kjender nu Mathis Frantsen, og hvem vil kaste den rige *Dr. Franzenius* i Slutteriet?»